

VEREDICTE POPULAR: “CULPABLES!”

L'espurna
El pèsol negre
Manresa- Abril 2008

Enric Reyna , president de l'Associació de Promotors i Constructors d'Edificis de Barcelona, Valentí Roqueta, president de Caixa Manresa, Zapatero, Montilla, Josep Camprubí, el regidor d'urbanisme de l'ajuntament de Manresa, el president de Tribunal Suprem de Justícia, Joan Saura, el comte Godó, Josep Cuní o Pilar Rahola entre altres, van ser acusades i declarades, per clam popular, culpables de tots els delictes que el tribunal popular imputava.

El dissabte dia 19 d'abril es va celebrar al Centre Cultural el Casino el primer Judici Popular contra la Violència Urbanística on hi van participar diverses testimonis, algunes presencials i d'altres enregistrades en vídeo, i analistes. A l'acte van assistir i participar unes 150 persones que van interactuar a l'hora de jutjar a les acusades. El Judici parteix del cas de l'okupació de Can Cristu que esdevé el fil conductor de tot l'acte, dividint el judici en quatre grans blocs : El negoci de l'habitatge i el lobby immobiliari, el paper de les institucions, la repressió i els mitjans de comunicació.

Silenci a la sala

El dinamisme del judici no va deixar indiferent a cap persona. Més d'un centenar de persones van estar quasi dues hores en expectació constant. El silenci del públic, però, es trencava a l'hora de culpabilitzar a les acusades després de que el fiscals, al final de cada bloc, fessin lectura les imputacions. L'inici de l'acte va arribar amb la veu en off que introduïa el significat de violència urbanística extret del llibre “El Cielo està enladrillado. Entre mobbing y la violencia immobiliària y urbanística”. Tot seguit es va presentar el funcionament per blocs del judici .

El primer bloc va tractar el negoci de l'habitatge i van sortir testimonis que reflectien els diversos punts de conflicte. Des de cases i centres socials okupats, com Can Cristu o CSO Na Bastardes, fins la problemàtica de les hipoteques, passant pel mobbing immobiliari, tema introduït pel testimoni d'un veí del Barri Àntic de Manresa. En aquest bloc es va aprofundir en l'entramat del mercat urbanístic amb l'exposició de l'analista.

En el segon bloc es va analitzar el paper de les institucions. El cas de Can Cristu va ser exposat pel propi testimoni i per un treballador dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya el qual va constatar l'abandó de la propietat de FGC i la implicació de la Generalitat en la situació. No van faltar els testimonis que exposaven la implicació, segons la conveniència de l'ajuntament, en l'expropiació d'habitatges quan aquests s'interfereixen en algun pla urbanístic. La dificultat en accedir a un pis de protecció oficial o la deformació dels barris van ser temes també tractats en aquest bloc. En concret es va exposar l'evolució i la deixadesa del barri de les Escodines.

El tercer bloc va tractar la repressió de tot aquell acte que s'escapi de la legalitat vigent en matèria de l'habitatge. La legislació afavoreix la propietat privada interpretant aquesta com un dret exigible en detriment al dret d'un habitatge digne, dret fonamental que, paradoxalment, és considerat inferior al de la propietat privada. La repressió cap al moviment okupa va ser exposat pel testimoni de Can Cristu i per una testimoni de la Coktelera, desallotjada il·legalment dos cops el 2005 i que va acabar amb 6 detingudes. Les analistes d'aquest bloc van repassar alguns casos repressius amb especial atenció al cas del Kork III de Terrassa, ja que s'aproximava el judici i a més, en aquell mateix moment hi havia una acte de suport a Terrassa.

L'últim bloc va analitzar el paper i comportament dels mitjans de comunicació en la trama urbanística i la criminalització dels moviment en lluita. Una testimoni d'aquest mitjà va explicar la importància de la contrainformació com una eina de lluita i de difusió lliure que tracta de fer sorgir les veus silenciades pels *mass media*.

Per què un Judici Popular?

Com exposen les organitzadores de l'acte, es va creure necessari replantejar el model de l'habitatge i el model de societat trobant un espai on les víctimes – acusades per la legislació– de la violència urbanística puguin trobar-se no només per compartir les “penes”, sinó per crear un espai d'anàlisi que convidi a la reflexió. Anar més enllà del delicte, contextualitzant-lo i exposant moltes dades silenciades. Després del judici, segurament, sorgiran iniciatives i altres espais de debat per plantejar possibles vies de resolució dels conflictes plantejats.